

ИВАРСКЕ НОВОСТИ

Лист за друштвена и политичка питања Краљевачког среза

★
Орган Среског одбора Социјалистичког савеза радног народа

БРОЈ 276 - ГОД. X

ЛИСТ ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО
РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

КРАЉЕВО — 3 ОКТОБАР 1958 ГОД.

Редакција: ТРГ МАРШАЛА ТИТА 48
ТЕЛЕФОН БРОЈ 178

ПРИМЕРАК 10 ДИНАРА

ОДЛУКА ИЗВРШНОГ КОМИТЕТА ЦК СКЈ О ПРОСЛАВИ 40-ГОДИШЊИЦЕ НАШЕ КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ

У априлу 1959 године навршиће се 40 година од оснивања Социјалистичке радничке партије (комуниста) Њеним оснивањем радничка класа Југославије створила је своју јединствену организовану руководећу снагу која је касније деловала као Комунистичка партија Југославије односно Савез комуниста Југославије. Деловање Комунистичке партије Југославије као предводника радничке класе и народа Југославије у току протеклих четрдесет година било је пресудно за судбину Југословенских народа и победом социјалистичке ре-

волуције означило је нову епоху њиховог развоја.

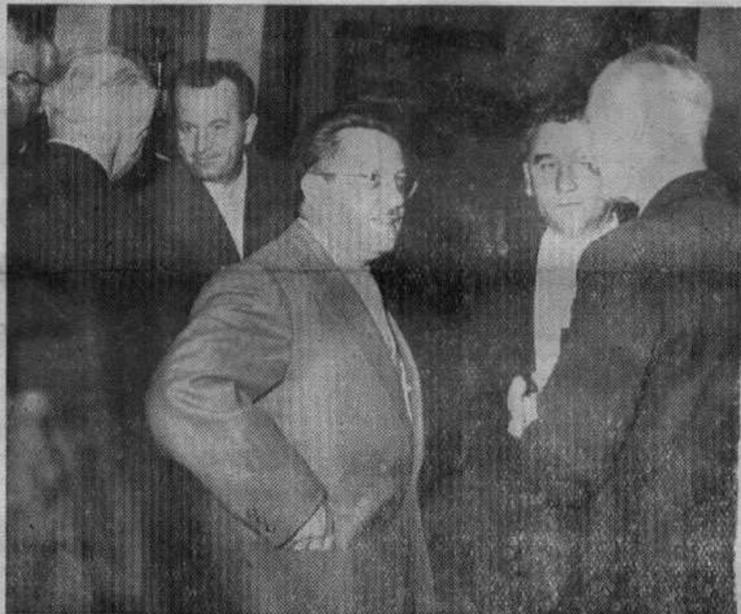
Оцењујући тако значај оснивања организација комуниста у нашој земљи Извршни комитет Централног комитета Савеза комуниста Југославије одлучио је на својој седници од 23 септембра да се у току 1959 године свечано прослави 40-годишњица Комунистичке партије Југославије.

За организовање ове прославе формиран је одбор за прославу на челу са претседником Јосипом Брозом Титом.

НОРВЕШКИ ПРЕМИЈЕР ГЕРХАРДСЕН У ПОСЕТИ НАШОЈ ЗЕМЉИ

Недавно је у нашу земљу допутовао Претседник норвешке владе, Еинар Герхардсен. По доласку у Београд, положио је венац на Гроб незнаног јунака.

премијер је боравио у Сплиту, којом приликом је присуствовао и свечаној седници Народног одбора. На овој свечаној седници премијер Герхардсен је изабран за почасног гра-

Едвард Кардељ у разговору са норвешким Премијером

У Београду су вођени разговори у којима су учествовали с Југословенске стране претседник Републике Јосип Броз Тито, потпретседник Савезног извршног већа Едвард Кардељ, члан Савезног извршног већа Владимир Пошовић и други. Норвешки премијер Герхардсен посетио је Сарајево, Јабланицу и Мостар. После посете Дубровника, норвешки

ђанина Сплита и тим поводом прелата му је и Повеља.

ОМЛАДИНСКА БРИГАДА „АЦА БАНОВИЋ“ ТРИ ПУТА УДАРНА

Пета краљевачка омладинска радничка бригада „Аца Бановић“ проглашена је синоћ после треће декаде рада по трећи пут ударном.

У НАСЕЉУ „РАДЕ КОНЧАР“ НА АУТОПУТУ ПАРАЋИН — НИШ

КРАЉЕВАЧКА БРИГАДА НАЈБОЉА

Комитет Народне омладине из Краљева планирао је почетком године да четири омладинске бригаде у току летњих месеци пошаље на изградњу Аутопута Љубљана — Загреб и Параћин — Лесковац, искрсла је потреба за још једном непланираном бригадом из Краљевачког среза. Многи су сумњали на одлив омладине, али не мало, било је изненађење када се за специјалну бригаду „Аца Бановић“ пријавило око 130 омладинца и омладинки. Највише их је било са села, а такође велики број је био и радничке омладине. Бригадисти су на доласку обелили да ће следити примерима осталих краљевачких бригада које су се са аутопуту вратиле по неколико пута ударне.

У Дражевцу при насељу „Раде Кончар“ краљевачки бригадисти брзо су се спријатељили са бригадистима из других крајева наше земље. Одмах су прионули на уређење логора и организовању разних такмичења.

По руку нам је дошло писмо једног малог бригадисте, који сељаци (Наставак на другој страни)

За време рада на траси

ЗАЈЕДНИЧКА СЕДНИЦА ОБА ВЕЋА СРЕСКОГ НАРОДНОГ ОДБОРА

ЗАКОН О ШКОЛСТВУ ПОСЛЕДИЦА ЈЕ НАШЕ РЕВОЛУЦИОНАРНЕ ПРАКСЕ И, ИМА ЗАДАТАК ДА УБРЗА ПРОЦЕС ПРЕОБРАЖАЈА ШКОЛЕ

О реформи школства говорио је Раде Борисављевић претседник савета за просвету и културу Краљевачког среза

Прошлог четвртка у сали Среског синдикалног већа одржана је заједничка седница оба већа Народног одбора Краљевачког среза, којој је председавао претседник НОС-а Петар Веловић. Између осталог на овој седници, претседник Савета за

просвету и културу Краљевачког среза Раде Борисављевић поднео је реферат о реформи школства. У овом броју доносимо закључке са седнице оба већа НОС-а, који се односе на најновију реформу школства.

ника не треба свести једноставно на културније опхођење једних према другима. Такви односи треба да буду остварени у целом нашем друштву. Питање односа наставника и ученика треба гледати кроз решавање положаја ученика у настави. У томе је корен тих односа. Докле год се настава изводи без кабинета, радионица школских вртица итд. нећемо далеко отићи у мењању тих односа. Само тим путем, путем практичног показивања и тиме извесног уклањања и једних и других у производни рад мењаће се тај однос. Ради тога моремо настојати да нашој школи — наравно у границама економске моћи — и материјално помогнемо да би она могла са успехом решавати овај проблем. Онај колектив просветних радника и ученика, школски одбор итд. који ће разумевати да добијање средстава ако заиста уложи сами максимум напора у овом правцу.

Закључци о реформи школства

Код доношења Закона о школству имала се у виду она директна повећаност материјалног развоја земље са просветним нивоом народа те да се свако заостајање у области просвете одражава негативно и на развоју привреде. Из тога проистиче закључак да:

— имајући у виду нове друштвене односе где у први план ступа свестрана људска личност, није наставак само тај кога се тиче васпитање већ друштво у целини, да;

— сам наставник добије другојачију улогу као личност која сада улази у све поре друштвеног живота, пошто је он као и други грађани одговоран за развој наше социјалистичке заједнице и да;

— његова ужа специјалност, професија постаје само један — и ако необично важан — али и поред тога само један вид његове друштвене активности.

Они просветни радници који своју професију одвоје од живота, од наших потреба и могућности не могу бити ни добри стручњаци.

Закон о школству омогућава просветним радницима да до максимума развијају иницијативу.

Наша школа није још увек постављена тако да би обезбедила васпитање како одговара нашим потребама. Али то не значи да није било позитивног у преображају наших школа. Закон о школству последица је наше револуционарне праксе те има задатак да убрза тај процес у преображају школе који је још одавно започет.

На подручју нашег среза имамо само позитивних резултата у постављању школа. Створене су 32 пионирске задруге при осмогодишњим шко-

лама и основним углавном набавно-продајне, док су њих 5 набавно-продајне и производне.

Набавно-продајне пионирске задруге нису још успеле да своју набавно-продајну улогу прошире и повежу са осталим погонима то јест кроз задругу одвија рад у школском врту, економији, радионици, воћњаку као и да се при задруги подигну пчеларници, живинарници, штедни ђачки улози итд. Ти погони били су изоловани и необједињени те као такви нису постигали ни колективни васпитни циљ код ученика. Али и овакве задруге биле су корисне. Без таквих покушаја не би могли ни нечим вишем. Те задруге су створиле, својим постојањем и радом, добру основу да се сада може кренути даље. Ми критикујемо оне школе које нису учиниле макар каква покушаја да бар нешто створе. Ту је било неразумевања и код општинских народних одбора да обезбеде потребно земљиште школи.

Пет ђачких задруга почело је да развија свестранију своју делатност да повезује све погоне тј. да преко задруге обрађује и производи на школској економији, да обрађује школски врт, да у задругу укључи школску радионицу и израђује предмете како за школу тако и за грађане, да преко задруге убирāju лековито биље, засађују школске воћњаке, јагодњаке, малињаке итд.

При пионирским задругама формиране су управни одбори, радне бригаде и радне групе, затим продајни и благајници. Управни одбори се још нису осамосталили у раду на чему треба у будуће више радити уз помоћ сарадњи и помоћ наставника. Наставници такође могу бити чланови ђачких задруга.

Земљорадничке задруге у селу имају интереса да помажу ђачке задруге. Вачке задруге треба да нађу такве форме помоћи којих ће моћи најбоље развити социјалистичку и колективну свест наших ученика, осећај за производни рад за заједничку опште-друштвену својину, потискујући у страну оно конзервативно што му се свакодневно код куће сервира.

Да би наставник могао одговорити својој улози он мора познавати пут нашег социјалистичког развоја. Наставник осмогодишње школе у селу не може одговорити својој улози ако не познаје пут социјалистичког преображаја пољопривреде.

У циљу већег оспособљавања просветних радника за ову своју улогу било би потребно предузети низ мера, пожељно је да Удружење учитеља, наставника и професора направити читав план на линији таквог оспособљавања просветних радника.

Наше изложбе по школама одражавају до сада мање више — нарочито када се ради о селу — слику садашњег села и то оног заостајалог. И ту треба мењати ствари. И са изложбама треба крчити пут ка оном развијенијем имајући пред собом перспективу, водећи рачуна о потребама југословенске социјалистичке заједнице и конкретним потребама и приликама краја.

Питање односа ученика и настав-

ника не треба свести једноставно на културније опхођење једних према другима. Такви односи треба да буду остварени у целом нашем друштву. Питање односа наставника и ученика треба гледати кроз решавање положаја ученика у настави. У томе је корен тих односа. Докле год се настава изводи без кабинета, радионица школских вртица итд. нећемо далеко отићи у мењању тих односа. Само тим путем, путем практичног показивања и тиме извесног уклањања и једних и других у производни рад мењаће се тај однос. Ради тога моремо настојати да нашој школи — наравно у границама економске моћи — и материјално помогнемо да би она могла са успехом решавати овај проблем. Онај колектив просветних радника и ученика, школски одбор итд. који ће разумевати да добијање средстава ако заиста уложи сами максимум напора у овом правцу.

Али свакако је значајан и онај обичан људски однос, однос човека према човеку у школи. Треба се уду ближавати у оно што жели, тражити омађина. Добро студирати њихове захтеве и никад не сећи чак ни онда кад очигледно нису у праву. Овакав пут изгледа тежак. Он није прост али је лакши од било ког другог пошто овај други, административни пут, неће донети позитивних резултата.

Директори школа треба да се ослободе оног непотребног администирања у школи. Администрација је дужност секретара, а директор сву своју пажњу нека усмери на суштинска питања школе.

Гимназија реформом школе добија другу улогу и место. Она се већ до сада прилично изменила. Од осмо разреда она сада постаје четворо разредна гимназија. Ту се ради о суштинској промени извршеној у нашем друштву јер су висококвалификовани радници друштву неопходни, као и они кадрови са средњих стручних школа (индустриских, техничких, савојских итд.) које такође могу и са тих школа ићи на одређене факултете. Чак за неке факултете потребама производње — а производња је основна наша бригада — није одговарају ученици средњих школа него ли гимназија. Тим нашим потребама прилагођава се и гимназија. У погледу система образовања и одгоја ФНРЈ даје су основне карактеристике реформиране гимназије које препоручујемо да се проуче.

Програм за гимназије. Средње стручне школе биће готове до септембра 1960 године а за осмогодишње школе до 1 септембра 1959 године. То је крајњи рок када по закону програма морају бити готови. Али то нас не спречава да у школе уносимо новине пошто нам и сам живот показује којим правцем треба ићи.

Потребно је више везе гимназије и средњих стручних школа са радничком омладином и самоуправљањем у целини. Треба користити све форме тог повезивања а преко тога упознавати омладину са збивањима код нас. Било би корисно ако би наше школе направиле и план таквог рада. Може се организовати присуствовање седницама одбора власти, седницама радничких савета, скупштини Завода за социјално осигурање, кастанцима ССРН итд.

У срезу ради 133 школска одбора са укупно 978 чланова, док је жена свега 92 или 9,40%. Ми веома задовољни таквим стањем те наши савети, одбори власти а пре свега друштвене организације. Савез комуниста и ССРН треба да предузму по-

(Наставак на другој страни)

У ПОСЕТИ ОСМОГОДИШЊОЈ ШКОЛИ У ВИТКОВЦУ

ШКОЛУ НИСУ НАПУСТИЛИ НИ ЗА ВРЕМЕ РАСПУСТА

(Наставак са прве стране)
требне мере да се тај састав побољша.

По социјалном саставу стање такође није добро и то из разлога што је број радника мали, чак мањи него ли претходне године. То стање незадовољава, утолико пре кад се зна да је наш срез индустријски прилично развијен и да се број радника из године у годину повећава.

Док су се ранији школски одбори претежно и скоро искључиво базирали материјалним питањима школе, садашњи школски одбори су се, и ако још недовољно, оријентисали и на питања наставно-васпитног рада у школи, ванчасовног и ваншколског рада ученика (школске радионице, вртови, пионирске задруге) сарадња школе са ђацијом родитељима итд. Потребно је још јаче и масовније ангажовање школских одбора у стварању материјалне базе и пружању организационе помоћи школи; у увођењу политехнизације у наставно-ва-

не власти, претставницима политичких и друштвених организација, чла новима општинских савета, претседницима школских одбора и руководиствима школа, на којима их упознају са основним циљевима и значајем престојених задатака, као и укавати на нужност тесне и активне сарадње ових фактора у примени и спровођењу реформе Новог закона о школству.

— одржати посебне састанке са руководиоцима школа и поставити конкретне задатке за спровођење у наставничким колективима.

— одржати посебне састанке са школским одборима и наставничким колективима конкретно проанализирати могућности и услове сваке школе.

— тежити борбе треба бацити на осмогодишње школе а првенствено на оне које имају најбоље услове за спровођење ових новина.

— преко наставних колектива и у дружења проветних радника пове-

Када је последње звоно објавило крај протекле школске године и ђаци се радосни разишли, витковачку осмолетку ни после тога нису напустили ученици. Не бар сви.

Незапамћена суша претила је да уништи засаде у школском огледном воћњаку. Због тога је дежурало сваког дана по десетак ђака. Десет пута по десет... по двадесет... и по тридесет кофа воде, са приличне удаљености, доносили су они свакодневно. Јер, требало је спасити од суше саднице племенитих сорти јабука, крушака и другог засада на школском планинском воћњаку не личне један ипо хектар. Младом засади било је потребно доста влаге а жељна земља гутала је на стотине кофа воде у средим јулским и августовским данима.

Идући примером свога директора Здравковића ученици су дали 1.725 радних часова само на заливању воћњака.

Овога лета и у школском дворишту било је живо. Оно је било спрећено у радниште. Директор није пошао на одмор, јер требало је много урадити.

Школа није имала бунара. Клозети су били близу учионица. Школску радионицу требало је оидати, огледне живинарнике подићи. Све је то требало за време распуста урадити, да би за нову школску годину било спремно. То је и руководио директор, што није напустио школу ни за време распуста.

И не само то.

Требало је довршити задружни дом. Омладина нема где да се окупи, а тој треба то омогућити. Јер, живот и младост траже своје. Због тога је сала била прва на реду. И директор (нека нам не замјери, што ћемо овом индискрецијом можда поредити његову скромност) није напустио школу и село, да би одмор провео негде на мору или у слободним планинама. О „учи“, тако га многи зову, чули смо у Милаковцу, како је на моторној тестери за време распуста, секао дрвене коцке за задружни салу. У Печеногу опет, чули смо како је лично учествовао у извршењу обавеза у самодорно су на изградњи путева. А на једном другом месту чули смо како је и балване носио заједно са сељацима свога села, само да би се што

пре довршила започета изградња неког објекта.

На много места чули смо понешто слично о овом директору. Нега ни смо нашли у школи. Био је на слу

Све ће то учинити да ђаци још у школи завале технику и науке како се она чува

Бачка задруга ове школе има производни карактер ратарско-живинар

Школа у Витковцу

жбеном путу. Школа којом руководи огледног је смера и сигурно је нешто недостајало.

Увиђајући значај практичне наставе и техничког образовања, пре годину дана почело се са прикупљањем половних алата у виду добро вољних прилога ученика и њихових родитеља. Било је ту алатки, какве обично имају наша напреднија сеоска домаћинства.

Данас радионица располаже са пет столарских тезги за одамнаст радних места. За модерним столарским тезгама ђаци се уче у рукавању алатом и обради дрвета. Радионица има и струг на моторни погон за обраду дрвета. Кључалом мерило и друге прецизне алатке, све је то приступачно ђацима ове школе, који се обучавају у раду на дрворезу, обради метала и коришћењу књига у добро опремљеној радионици.

Огледна школа у Витковцу у правом смислу то и јесте. Добивени резултати потврђују ново у реформи школства. Школа има и воћарски смер. Ваци ће учити практично о напредном живинарству, воћарству и ратарству. Они имају и мали шумски расадник и тек засађен парк око школе.

Десет „Дадан блатових“ кошница спремно је за младе пчеларе ове школе. Деца ће се овде заиста огледати према својим способностима и наклоностима, што ће несумњиво бити од пресудне важности за њихово одређивање чега ће се прихватити по завршетку школе.

Ђацима ове сеоске школе, неће бити непознато ни вожење бицикла и мопеда. На десет бицикла, од којих су три деце, они се уче у управљању и вожењу на друмовима. Имају они и један мопед а у перспективи је да добију и трактор.

ског смера. Она је прошле године остварила промет од 270.000 динара са зарадом од 47.000 динара. Свакако завидна. За нову школску годину задруга је потпуно обезбедила ђацима свим школским потребама.

На последним воћњацима и парцелама ђаци се обучавају и у примени свих агротехничких мера. Школа има и прскалицу за заштиту воћа од болести и биљних штеточина.

Изложбе ђачких радова ушле су у традицију ове школе. Осам година узаостале овде се организују изложбе. У томе као и у раду школе у целини несумњиво је удео наставничког колектива. Овогодишња изложба ђачких радова трајала је два десет дана и њу је обишло преко 1.700 посетилаца. Школа има и књигу путника, која је понела са првом изложбом. Препознавамо књигу Посетиоци су имали шта и да зашину.

„Посећујем редовно изложбе у овој школи. Али, могу рећи да ми се од свих свиђа изложба у овој години“, каже Мареновић студент архитектуре за овогодишњу ђачку изложбу.

КОРЕЊЕ ХИБРИДНОГ КУКУРУЗА СА 1.040 ЗРНА

Мирослав Радосављевић управник земљорадничке задруге у Витковцу, на својој њиви засејавао хибридни кукурузом „Хетерозис“, добио је добар принос. У просеку 50 отсто, клип његовог „Хетерозиса“ има по 1040 зрна тј. 20 редова по 52 зрна. Мирослав ће у следећој сезми применити потпуне агротехничке мере и очекује да ће добити много већи принос.

И.

Земљорадничка задруга у Лешку извршује акциони програм

Земљорадничка задруга у Лешку, која је на бази општинског перспективног плана свој акциони програм, почела је са његовим извршењем. Мернизација оваци била је једна од првих акција. Преко 500 оваца окупљено је на пункт у Кошаницима и један део већ је мернизиран. Неверидна ствар у вештачко осемеивање оваца задавала је многе теškoће. Старији људи су се највише опирали овоме. Није било мало случајева, да се отац и син препирали, док су чобанчад често и сама дотеришала овде на мернизацију.

Вештачко осемеивање оваца све више узима маха. Није без разлога жена Антонија Пенковића из Исева говорила својим мужу:

—Кад отерам овце на пијацу, купци ме питају: Пошто ти је овчица?

М. Т.

ИБАРСКЕ НОВОСТИ
Лист за друштвена и политичка питања Краљевачког среза.
Уређује редакциони одбор
Главни и одговорни уредник
МЛАДЕН СТОЈАНОВИЋ
Технички уредник
ДРАГОЉУБ ОБРАДОВИЋ
Уредништво и администрација
Краљево, Трг Маршала Тита 14
Годишња претплата 520 динара
Полугодишња 260 и тромесечна 130 динара.
Жиро рачун код Комуналне банке 107-70-2-78
Телефон 178
Штампа „Слово“ — Краљево
Омладинска улица бр. 2

ПИСМО СА АУТОПУТА ПАРАТИН-НИШ

(Наставак са прве стране)

пут ове подине нашао на радној акцији. Он пише сестри, која је остала у селу, негде у нашем срезу, и на крају одушевљен што се са осталим својим друговима налази на изградњи Аутопута. Објављујемо један део његовог писма:

„За мене је овде све ново. Живи мо као у једној великој породици која има много браће и сестара. Сви се пазимо и помажемо једни другима. Свако јутро још пре изласка сунца сви смо на ногама. Трубац нас буди, али то више није ни потребно јер смо већ навикли на тачно време устајања. Радимо шест сати и посао је доста напоран, али не осећамо тежину рада као ни време које брзо пролази, јер међу нама нико не забушава. У првој декади проглашени смо први пут ударном. Затим смо похваљени. Сви смо се радовали и грлили од среће. То нам је дало још више потстрека да запнемо у преосталим радовима. После друге декаде рада били смо опет на списку ударних бригада. Због великог процента пребацивања норме стигла нам је специјална похвала од Главниог штаба. На овом делу пута познати смо свима, па и мештанима који кажу за нас да смо најбоља бригада која је до сада радила овде. То кажу и наши пријатељи из осталих бригада. Изгледа да је то мишљење тачно, јер су из Ниша дошли неки другови, руководиоци Главниог штаба Омладинских радних бригада и предали нам прелазну заставницу, као најбољу бригаду на Аутопуту. То је била необична радост за наш логор. Веселе је трајало до дубоко у ноћ. Једном нашем другу чак су и сузе пошле од радости. Какве „испуњава мо обећања које смо дали на поласку из Краљева“.

Три пута недељно гледамо филмске претставе, а кад будем дошао кући причају ти који ми се филм нај

више допао. Гостовала су нам и позоришта из суседних градова. О нама заиста воде велику бригу у слободним часовима и чини ми се да ће два месеца рада пролетети као две недеље. Имамо идеолошко политичке часове, као и многа стручна предавања. На игралишту се окупљамо свако поподне. Играо сам фудбал, а убацили су ме и у одбојкашку екипу. Кажу висок сам добро скачем. Одиграли смо неколико утакмица са екипама других бригада. Победили смо неколико пута.

Сада идемо у посету бригади у седмом логору и писмо морам да завршим. Надам се да ћеш моћи да прочиташ мој рукопис. Необично сам срећан што пишем баш теби. Догрине ћемо заједно ићи на радну акцију. Мислим да ћеш се обрадовати овом мом предлогу, итд.“

Расположење бригадиста 4. петој краљевачкој омладинској радној бригади „Аца Бановић“ је велико. Сви су свесни тежине постављених задатака у извршењу радова. Неки омладинцима ударничке значке већ красе груди. Надамо се да ће их бити много више него до сада, као што се надамо да ће мо још који пут бити проглашени ударним.

В. ЈЕВТОВИЋ

Одржана годишња конференција Н. О. у Адранима

На недавно одржаној годишњој конференцији Народне омладине у Адранима, поднет је извештај о раду ове организације. Искрпно обрађеним извештајем обухваћен је низ питања из области живота и рада организације и омладине. Било је речи о успесима и неуспесима, проблемима и теškoћама. Нарочито је и стакнуто залагање омладине на подизању спомен плоче палим борцима у Адранима.

У дискусији, између осталог било

је говора о учешћу омладине у изборима задружне савете, затим о уделу омладине на склапању уговора о кооперацији са земљорадничким задругама. Друштвено забавни живот омладине, истакнуто је у дискусији, доста је скучен. Омладина нема где да се састаје због чега је и разонода скучена, па је понегде препуштена улици и кафани.

После дискусије изабрано је ново руководство и секретаријат омладинске организације.

За време одмора између часова

спитном процесу и осавременавању школе. Још се није довољно учинило да се школски одбори чешће и благовременије састају.

Ми још нисмо комплетирани потребним кадром за наше школе. У вези са тим треба решавати и друго питање. Просветни радници су покавали доста разумевања и улагали пуно напора у свом раду. Њихов материјални положај у погледу плата је поправљен. Али решавању станбеног питања просветних радника премола је било лакше. Добар број просветних радника је без станова, или пак са веома лошим станом. У таквој ситуацији они не могу дати све оно што од њих тражи нова школа. У циљу поправљања њиховог положаја у погледу на станбени ситуацију треба подићи једну станбену зграду и то што пре од 10—15 станова искључиво за просветне раднике.

Школски одбори могу учинити много у проширењу школског простора и опреми школа. До сада се доста учинило у срезу али је град Краљево у врло лошој ситуацији, постоје сви услови да се и то питање реши ако има разумевања свих нас за овај проблем. Краљево је град где живи радничка класа која највише и ствара материјална добра те треба предузети све мере да се ту створе најнеопходнији услови за рад школа.

Раду школских одбора треба поклонити далеко већу пажњу како од стране савета тако и одбора власти и свих друштвених организација, пошто се Законом о школству предшколске одборе стављају групни задаци.

За 103 четворогодишње и 19 осмогодишњих школа на територији среза са укупно 484 одељења постоје свега 3 просветна инспектора. Добар део територије среза је тешког и безпутног терена па је јасно да се на благовременост и ефикасност инспекторске интервенције то негативно одразило. Сва три инспектора су учитељи (2 су ванредни студенти ВПШ). Наравно да је њихова помоћ, како инструктивна тако и инспекцијска недовољна и нестручна.

Овдих дана попуњавамо инспекцију са једним наставником који има веће искуство и добру стручну спрему, али ће задатак Савета бити да и даље иде на попуњу инспекције.

Срески савет за просвету и културу и Општински савети имали су успеха у раду. Треба да буде више помоћи Среског савета Општинским саветима.

Начелника Секретаријата за просвету и културу треба ослободити административних послова. Он се мора посветити политици школства.

У циљу што успешнијег спровођења у живот Закона о школству и закључака Среског народног одбора по питању школства било би потребно:

— одржати заједничке састанке по општинама са претставницима народ

У БИВШЕМ СТУДЕНИЧКОМ СРЕЗУ

НЕИЗЛЕЧИВА БОЛЕСТ „ШАРКА ШЉИВЕ“ УЗЕЛА ВЕЛИКЕ РАЗМЕРЕ

Ових дана, вршен је здравствени преглед шљива у неким местима бившег среза студеничког. Том приликом је констатовано, да су многи воћњаци заражени са „шарком шљиве“ а зараза се испде пење и до 70. Ова опасна болест, која се преноси садним материјалом онемогућује цобијање рода, јер због не плодови пре времена отпадају као неукусни, блутави, ситни и изобразљивог изгледа. Како се ово вирусно обољење не може лечити прскањем па чак ни превентивним, лако је закључити да су болесна стабла осуђена на пропаст. Једини начин, да се зараза спречи у ширењу јесте, да се иокрче оболела стабла а изданици око петих не узимају за нове станице. На терену је констатовано, да до скоро пољопривредници нису били упознати нити упозоравани на начин преноса ове области, па ради тога нису ни обраћали пажњу при подизању нових шљивака. Зато су на многим местима нађени као заражени тек засађени воћњаци, које пољопривредници већ морају крчити. Свакако, да су произвођачи још пре неколико година морали бити обавештени о последицама ове болести, јер су сада дошли у ситуацију, да поред старих и младе шљиве морају вадиати.

важно, јер се пољопривредници често жале, да стручњаци оптерећени администрацијом слабо излазе на терен већ више из канцеларије и без познавања фактичног стања дају упутства.

Свакако је за похвалу да су земљорадничке задруге у Студеници, Баљевцу и Ушћу схватиле значај свега овога и саме тражиле стручњаке ради прегледа шљива на њиховим теренима. Тиме су свакако показале да желе преко стручне помоћи, изаћи у сусрет својим произвођачима и да се поред трговине интересују и за унапређење пољопривреде.

Инж. А. ВУЧЕНОВИЋ

БЕРБА ГРОЖЂА У ПУНОМ ЈЕКУ

Грожђе је добро родило - очекује се добар род ораха и дуња

Скоро у свим крајевима отпочела је берба грожђа. Према проценама Среске трговачке коморе у Краљеву, ове јесени, четири милиона сто десет хиљада чокота грожђа, које је већ зрело, очекује бербу. Предишња се да ће бити око 15 вагона грожђа, које ће се углавном изнети на локално тржиште. Грожђе је доброг квалитета и поред сушног лета. Треба напоменути, да наш срез није виноградарски изузев источних рејона око Врњачке Бање и села око Трстеника. Пијаце у Краљеву и Врњачкој Бањи већ два месеца како су пуно доброг грожђа. Само предузећа „Прехрана“ из Краљева за кратко време је продало око 8.000 килограма грожђа.

Ове јесени очекује се и добар род ораха и дуња. Нови ораси продају се по 80—120 динара а прве дуње по 40—80 динара за један килограм.

З. П.

Фоторепортер је забележио

Спортска лутрија

За све клубове и спорте друштва највећи је проблем набавка материјалних средстава. Многи клубови се довијају на разне начине да би попунили своје касе, јер трошкови клуба су доста велики. Управа фудбалског клуба Гоча из Врњачке Бање дошла је на оригиналну идеју како обезбедити финансиска средства. Раније су организовали томболу која је загрејала све мештани, а пре десетак дана организовали су, по други пут, извлачење спортске лутрије. Интересовање је било изнад очекивања, а главне згодитке са лутрије углавном су добили бањски гости. Наравно фудбалски клуб Гоч извукао је највећу корист.

На слици: За време извлачења згодитака на спортекој лутрији у Врњачкој Бањи.

СТАНБЕНА ПРОБЛЕМАТИКА

Подела станова вршиће се преко отсека за станове

Станбена проблематика је данас је једно од најостељивјих питања, које се најчешће одражава непосредно на животни стандард, радних људи наше земље. С обзиром да је ово проблем који није само у нашем граду, већ је то општи тежак проблем у читавој нашој земљи, изнећу неке податке из анкете вршене у 1955. години, који су још у то време били карактеристични за овај проблем.

У градским насељима, градовима и местима индустријског карактера, данас живи око 1.200.000 породица у 870.000 станова, тако да 350.000 домаћинства немају својих станова. Услед сталног прираштаја градског становништва природног и механичког који укупно износе 3% годишње-овај недостатак станова се из године у годину повећава.

Већи део наслеђеног станбеног фонда је праћенички слабог квалитета и ниског станбеног нивоа, а 60.000 или 7% отсека од укупног броја станова треба услед дотрајалости одмах рушити.

Последатна станбена изградња, није подмиривала потребни простор не само за прираштај становништва, него ни за редовну амортизацију станбеног фонда и растерећење већ пре насељених станова. Минималне потребе за новим станбеним простором покриване су томе периоду свега са 34% тј. са једном трећином.

У складу с тим, друштвени план приредног развоја Југославије од 1957 до 1961 предвидео је да се, у петогодишњем периоду од 1957-1961 изгради у градовима и индустријским центрима око 200.000 нових станова укључујући ту и приватну градњу.

Савезни друштвени план за 1958. годину, проширујући дотадашњу материјалну основу за делатности које имају непосредног утицаја на производност рада, и уопште животне услове радних људи, предвидео је на првом месту 67 милијарди дина. друштвених средстава за станбено-комуналну изградњу у 1958. години. У 1957. години за ту сврху било је спре-

мном месту 67 милијарди дина. друштвених средстава за станбено-комуналну изградњу у 1958. години. У 1957. години за ту сврху било је спре-

Станбени блок у улици Бориса Кидрича

же се извести Уредба о посебним у словима станбених и Управних зграда и друштвеном надзору над том изградњом. Сл. лист ФНРЈ бр. 15/58, која с једне стране сузбија луксузну градњу, тиме што допушта само онај квалитет изградње кој подговара нашим данашњим условима и који је у сразмери са личним дохотцима грађана, а с друге стране ићи на типизацију станбених зграда као и веће форсирање сериске и индустријске производње.

Према томе, закључци који се из ових чињеница намећу били би следећи:

Стимулирати станбену изградњу свим могућим средствима, како би се у први мах зауставило даље опадање станбеног минимума, а после тога пришло подизању станбене површине по једној метановини, бар до научне доње границе 12 м² по лицу.

Мобилисати погодним инструментима приватне финансиске изворе у циљу јачања задружне и индивидуалне станбене изградње као допусне основној изградњи из опште друштвених средстава.

Привлачним мерама форсирати индустријализацију станбене изградње и подизање таквих скромних станова који задовољавају захтеве савременог стандарда становања, а у складу са личним дохотцима наших грађана.

С обзиром на све већа улагања за станбену изградњу ми уопште морамо још више развијати и јачати улогу кућних савета као носиоце друштвеног управљања станбеним зградама.

У друштвеном управљању станбеним зградама учествује, преко кућних савета и станбених заједница, 260.000 станара, што значи 6% становника градских насеља, односно сваки 17-ти градски становник је члан кућног савета или савета станбених заједница. Од тога броја по-

занимању отпада 48% на службенике, 31% на раднике, 10% на пензионере 6% на домаћине и 5% на занатлије и остала слободна занимања. При овој структури кућних савета станбених заједница пада у очи да постоји оштра диспропорција између броја радника и службеника у њима. Радници иако претстављају апсолутну већину станара, нису довољно заступљени у органима друштвеног управљања станбеним зградама.

Нарочиту тешкоћу како у нашем граду тако и уопште, чини недостатак комуналних или сервисних радних онца намењених искључиво за пружање услуга кућним месетима, те је тако преко 80% утрошених средстава на одржавање зграда, отишло у руке приватних занатлија, који су захваљујући својој монополској положају, вршећи притисак на кућне савете, како у погледу цена услуга тако и у погледу квалитета радова.

НЕШТО О РАСПОДЕЛИ СТАНОВА:

Станбени проблем у нашем граду условљен је нагним индустријским развојем града - с једне стране и с друге стране повећаним пресељивањем са села у град и оних лица која ни су у радном односу. Овај механички прираштај био је врло скоковит, а поред тога природни прираштај растао је просечно по 1.010 грађана годишње. Тако да наш град од 11.000 становника, колико је бројао пре рата, данас броји преко 22.000 становника. У таквој ситуацији, и поред настојања да се ублажи овај проблем, данас је станбена ситуација у нашем граду врло тешка. Данас имамо преко 1.150 породица потпуно без стана, не рачунајући оне грађане, који још увек станују у нездравим и дотрајалим становима.

Обзиром на овако тежак станбени проблем, наметнуло се питање из којих средстава градити станове ка да је фонд за кредитирање станбене изградње недовољан. Морала се водити таква привредна политика која би заинтересовала радне колективе, па и установе за веће ангажовање у изградњи станова за своје раднике и службенике, у томе се и успело.

Већ самом чињеницом, да станове у нашем граду граде предузећа и установе, а да 50% нових станова граде војне поште, наметнула се потреба да и расподела станова иде преко инвеститора који су дали своја средства за подизање станова. Ово се у пракси већ спроводи и станбена Управа све више добија карактер административног органа који склапа уговоре, доноси решења и врши у главном услуге кућним саветима на подручју града.

Према новом предлогу Закона, станбене управе ће се укинути. Расподела станова вршиће се преко отсека за станове, који ће се вероватно формирати као орган општине. Према томе станбена управа све више добија карактер техничко-административног органа, који ће прерасти у секретаријат станбене заједнице и искључиво се бавити питањем помоћи грађанима и кућним саветима кроз станбени заједницу.

ПАПИР НАШ СВАКИДАШЊИ

Неискоришћене могућности за скупљање папира — новац претворен у дим и пепео

На територији Краљева већ неколико година врши се скупљање и откуп папира. Само у Краљеву скупљено је у 1955. години 8 тона, у 1956. години 26 тона, да би се у 1957. години откупило 33 тоне, а само за првих осам месеци ове године откупило је 42 тоне разног папира за нашу индустрију. Оволике количине папира ове године показују, да се најзад пришло правилном путу скупљања и откупу папира од стране грађана и неких усанава и предузећа по граду, али не свих. Забрањујући чистачицама да саме купе и продају папир, у многим предузећима и установама по граду у току пролећа и лета изгореле су огромне количине папира за прераду, која је готово увек доброг квалитета. Највећа количина овогостељивог скупљеног папира, како смо обавештени у „Отпаду“ добивене су од самих уличних скупљача и архивског папира, док су од грађана откупљене врло мале количине. Бацајући папир по улицама града краљевчани га не чувају, а по домаћинствима 70% се изгори, те грађани и

незнајући претворе годишње и дим и пепео око три милиона динара. Посматрајући откуп папира у нашем граду, још 20—25 тона би се истог могло да откупи, када би се о скупљању поведо више рачуна и његовој штедњи, као и рационалном искоришћавању, јер је познато да га по знатно вишим ценама увозимо и да је у свету за њим готово увек несташница. То најбоље показују статистике, јер Југославија увозила око 50% папира за потрошњу. Италија 60%, Грчка чак и 70%, а и Енглеска, Француска и друге земље такође купују и увозе папир са стране.

У КРАЉЕВУ СЕ ОТВАРА СРЕДЊА МЕДИЦИНСКА ШКОЛА

Савет за просвету и културу среза, недавно је донео одлуку да се при Општој болници у Краљеву отвори двогодишња средња медицинска школа.

Ове школске године примиће се извесан број ученица, које су завршили шест разреда гимназије а ни су старије од 19 година.

КУЛТУРНИ ЖИВОТ

У оквиру „Месец дана књиге“

ДА СЕ ЗНА СВЕ О КЊИЗИ

Често се чује при избору књиге: та књига је озбиљна, тешка, досадна, незанимљива, и не чита ми се; ова, пак, лака, занимљива, опојна, неодолјива, и просто ми се гута.

Дакле, о укусу да се не расправља! Зар тако?

Па ипак, одавно постоји један нео споран суд о књигама по коме их има добрих и рђавих. Или: много штипаних, а мало достојних да се

читају. Уосталом, пошто је живот кратак, треба бирати и знати бирати књиге. Али како то? Зар није добро све оно што се допада? Зар само допадање није критеријум за одабирање књига? Многи ће на то потврдно одговорити, а други — одречно. Ко је онда у праву?

Да може, али само површно. Ухватиће се фабула, али оно што је битно и од стварне вредности остаће незапажено. Отуда и саму вредност тако јасне и прете жироде књижевности могу у потпуности открити и уживати је само они који су, разним путевима, развили своја естетска осећања

Омладина је највећи љубитељ књига

Тачно је једно: није се лако снаћи у свету књига. Јер зато треба и знање, и извесне утанчаности укуса, и познавање живота, и прилично вештине, што се постиже једино читаном, образовањем, размишљањем, посматрањем и дугом вежбањем. Без тога ће суд о књизи најчешће бити несигуран и неправилан. Суд — такође ни, без суда.

Зато ће неупућени у овој врсти посла обично претпоставити лошу књигу доброј књизи, јер ће му се прва учинити привлачнијом, и зато лепшом. Зашто? Баш зато што је лоша. Јер, као таква, она је занимљива, привлачна, и надухак се чита. Пошто оскудева правим уметничким својствима, она једино тражи начин да се јевтиним ефектом допадне читоцу. Стога голџица наше страсти, најчешће оне најниже природе, измишљајући све што је погодно да распали машту, да раздржи, да убије време и да заведе на беспутје. Таква врста књиге приступа обично као и зао човек. На овилу уводи, на трање изводи. Она је „горак мед“.

Какав је разлог томе? Прост, врло прост. Јер рђав писец, то је исто као и провац рђавом робом: ради уновчавања својих производа служи се шароликом рекламом. Његова реклама, то је та занимљивост књига која нас обмањује у погледу њене вредности. Занимљивост јевтине врсте блештава на први поглед, доступна без напора, без вежбе, без осећања лепоте. Занимљивост која некако игра улогу праве заводнице.

Ово је, уосталом, суд књигознанаца о рђавој књизи.

А добра књига? Пре свега, то је књига која не заводи, не говори лажљивим речима, не запућује него упућује. Она је истинита и лепота, и худаност, и путоказ напретку. Као таква је увек била, јесте и биће. Без лажне рекламе, без шароликости, без рачуна, она се скромно обраћа нашим способностима и поји мању лепоту. Зато она оистава, оштрењује, витежи, развијајући и задовољавајући дух људи и зближавајући их у домену свега позитивног.

Али она је унеколико сакривено благо: да би се пронашло и открило треба извесан степен културе. Без тога, ето, то ће благо остати прикривено и непознато — неће нам дати ону благотворну светлост и топлиоту што је својствено правим уметничким вредностима. И стога ћемо узети да је злато оно што на први поглед засија и забљешти нам у очи. И бећемо на погрешном путу. Јер: „Све што сија није злато“.

Према томе, пут до добре књиге води кроз процес духовног развијања — кроз образовање и васпитање. И кроз једно и кроз друго. То је разумљиво јер је добра књига синтеза умних, осећајних и моралних квалитета. Она се обраћа свима нашим духовним способностима. Али пошто њени плодови расту на високом дрво знања, то се без напора до њих не стиже. Но, када се једном они уберу, тада надокнађавају правим духовним уживањем уложени труд.

Истина, понекад се чини да није тако. Неко ће рећи да је права уметност прости и јасна, па се лако и без знатне предпреме и образовања може разумети и у њој се уживати.

и друге духовне способности. У противном, остаће се на површини ствари: оно што је небитно узмеће се за битно, док се битно неће ни приметити.

Још једно, истина одавно познато: добра књига, то је најбољи друг. И друг, и још најбољи! Могло би се рећи и најпаметнији. Зашто? Јер она сума лепоте, мудрости и хуманости из свих векова. Стога она и води, и оштрењује, и бодрити. То је саће ме да у кошници човечанства које треба умети користити и у њему уживати.

С друге стране, рђава књига, то је, логично, најгори друг. Назови друг, али који нас vara и заводи. Због тога је рђава књига, по суду упућених, означена као штетна. Она је сврстана у такозвану шуца — литературу, и против ње се води борба као и против других друштвених штетности и порока, само, разуме се, другим средствима и методама. На рочице се упућује омладину, која је склона да се без довољно расуде пода лажној и безвредној књизи.

Мислимо да би се нарочито школа требала да позабави овим проблемом, те да упути ђаке на добре књиге. Наравно, то није тако лако и просто. Треба за то и умења, и воље, и педагошког такта. То је напоран пут, али значајан још те како, за правилно образовање и васпитање омладине.

Рад. ЗУКОВИЋ

У Краљевачком срезу школски простор проширен за 30 нових учионица

У овим комунама среза, поред раније подигнутих школа, и ове године подиже се знатан број школских зграда, довршена је потпуно велика зграда за осмогодишњу школу. То је сада једна од најлепших осмогодишњих школа у срезу. У изградњи су зграде за осмогодишње школе у Баљевцу, Краљевцу и у Годачици — општина Витановац.

У селима: Плани, Брезови, Лозну, Пекчици, Конарева, Тавнику, Стублицу, Штулу, Печеногу, Новом Селу и у Рибници укупно је изграђено или је у току довршења 30 учионица. У Витановцу, општина Витановац, поред тога што се проширује осмогодишња школа, подигнута је зграда за школску радионицу. Школска радионица има два одељења и једна је од најбоље опремљених у срезу.

Поред тога извршена је и адаптација зграда: средње економске школе, школе ученика у привреди и школске радионице при индустријској школи Фабрике вагона у укупној вредности око 4,5 милиона динара.

РАД ТРИБИНЕ МЛАДИХ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ

Крајем септембра, после паузе од неколико летњих месеци, када је због недостатка простора био немогућ рад трибине младих у Врњачкој Бањи је отворен јесењи и зимски период рада. Пред преступом савом омладину из Врњачке Бање и омладине која се налази на лече-

БЕЛЕШКА СА ПУТА

ПРИВАТНИ РЕГРЕС И ИЗГУБЉЕНА ОПКЛАДА

Аутобус „Ласта“ само што није кренуо са београдске станице, кад у њега улете задихан човек са потезним кофером. Био је то познаник из Врњачке Бање, који често путује на овој релацији. Реч по реч и разговор се развезао као што је обичај при сваком дужем путовању. Три месеца остала су празна. Неко је вероватно закаснио, али аутобус је и без три путника ипак кренуо на време. Старица испред упитала је сапутника колико је потребно времена да допутује до Краљева, јер први пут иде код ћерке и зета са којима се неколико година није видела.

— Највише четири сата са успутним задржавањима — одговорио сам љубавителјивој старици, која читаво време пута није затварала уста.

— Бако, погрешно је он. Путовање мо четири ипо часа — умења се познаник из Врњачке Бање.

Би ми криво да он боље зна колико се путује од Београда до Краљева, кад сам ову релацију до сада прешао аутобусом безброј пута.

То беше повод новом нашем разговору. Мој познаник упорно је бранио своје мишљење о времену путовања, а ја сам покушавао да га убедим у тачан одговор који сам пре неки тренутак дао старици.

— Пријатељу, што се не би опкладили — предложи он. Прихватио сам понуђену опкладу и зачудих се да је и он почео са опкладама.

— У вечеру, буразеру.

— У вечеру. Важи — прихватио без колебања његов предлог.

— Само у обзир не долазе успутни дефекти на аутобусу, који би продужили време путовања.

— У реду земљаче. То је виша сила која не долази у обзир при нашој опклади.

Аутобус је већ грабио авалским путем. Шофер, млађих година, мало необријан стално је давао јачи гас забректалом мотору. Ишли смо осам десет километара на час. Мимо нас су пролазила возила. Било их је много и сваки час се чула њихова пискава сирена. Дебелушкати кондуктер упали радио. Сунце је пекло. Нагукох запесу на прозор аутобуса и спокојно се завалих у седиште. Замишљао сам познаника из Врњачке Бање, како ће кисело изгледати кад буде плаћао вечеру.

У Младеновцу само стигли после сат вожње. Нисмо се задржавали ни пун минут, колико један путник да сиђе и кренуемо даље. Вођања је текала по мом плану. Погледао сам познаника. Дремуцао је, а осмејак му је покривао лице.

У Тополи се такође нисмо задржавали. Био сам већ сигуран у своју опкладу.

После непуних три часа брзе вожње зауставили смо се у Крагујевцу. Овде ћемо имати предах од десетак минута, колико да попијемо кафу — резеновао сам у себи.

Шофер је објавио путницима: „Не задржавамо се у Крагујевцу. Крећемо одмах!“

Погрешно сам резеновао, али то је било довољно да још више будем сигуран у своју опкладу. Погледах на сат. До Краљева је остало још сат и двадесет минута времена. Било је довољно да аутобус стигне на циљ за нешто мање од четири часа вожње.

Сунце је већ залазило кад смо прешли преко Вучковице.

Мој познаник је спавао а старица је на сва уста хвалила зета, лекара који је од скромне своје плате, уштедом, успео да купи нову лимуну. Размишљао сам какву вечеру да на ручим за опкладу. Да ли са роштиља, или кувана јела? Салата је обавезна и шприцер такође. Све зависи од апетита. Ипак бићу скроман, јер познаник ми је.

Мрак је пао а сат ме полако хватао у удобном седишту, кад се аутобус нагло заустави на отвореном путу.

— Ту сам те чекао буразеру — рече мој познаник и скочи са седишта. Опклада је моја.

Шофер се окрете према путницима и блаженим гласом саопшти: „Одмор петнаест минута!“

?

Квар није био. Саобраћајна несрећа такође. Била је кафана у Губеревацу, мала, прљави утонула у мрак из које су чиниље петролеје. На плаћу се пушило прасеће печење а механица, приватник задовољно је трљао руке кад половина путника уђе унутра. Шофер и кондуктер седеше за сто у угао, поред пруте сељака који су играли домина у новац и жућно се срађали. Чекале су их порције печења, салате и шљивовице. Њих двојица халаљиво изаволише на вечеру мљацкајући задовољно устима.

Ја и познаник из Бање наручисмо порцију печења од 250 динара. Сле донала је салата, шприцери и остало. Цех је износио преко 800 динара. И остали путници толико су имали да плате.

Погледах на сат. Петнаест минута је прошло, још толико времена проведи смо у мрачној кафани док шофер и кондуктер не завршише вечеру. Навршило се четири пуна часа од како смо кренули из Београда. До Краљева нам је било потребно пола сата вожње. Опкладу сам изгубио а познаник ме је тапшао по рамену и причао:

— Пријатељу мој, добро је познајем ове шофере и њихове станице. Ошачују они добро све приватнике успут који држе кафане под плашом. Са њима склопе споразум, да аутобус зауставе пред њиховим кафаницама. Путници хтели не хтели морају да уђу унутра, а још кад виде врућу и младу прасетину, навале и све смажу. Шофери и кондуктери за ту улугу (која приватницима ствара велике зараде), добијају бесплатно печење. То ти је као неки приватни регрес. Раније су се заустављали код неког сељака у Раљи, касније у Чумићима код Крагујевца, а кад они завршише кафане због пореза, прећи станицу у Губеревац, Рађа ради па то ти је.

Кренуемо даље. Журбу шофера и брзу вожњу одгонетнуо је предах у Губеревацу. Било ми је јасно због чега нисмо стајали у Младеновцу Тополи и Крагујевцу који на аутобусним станицама имају лепе хотелске. Први пут сам сазнао да је Губеревац најважнија станица између Београда и Врњачке Бање и да ту аутобуси стоје пола сата због приватног регреса.

Опкладу сам заслужено изгубио, јер смо после четири ипо часа вожње стигли у Краљево. На неколицина сисли смо пред кафаном Нови Сад. После пола минута аутобус је кренуо ка Врњачкој Бањи.

Б.Р.

Д.О.

Човек који је пре 80 година служио војску још је жив

Најстарији живи Гружанин, а можда и у целој Шумадини, јесте чика Ђорђе Васиљетић, из села Добрача у Горњој Гружи, коме је сад пуних 103 година. И ако стар, овај стогодишњак добро чује и види, али су га ноге ратујући „дешто издале“. Он је пре осамдесет година ступио у војску, а као шездесетогодишњак добровољац учествовао је у Првом светском рату и био бранилац Крагујевца и Краљева. Са Српском војском прошао је кроз Албанију и скоро као најстарији по годинама учествовао у Солунском пробоју

1918 године. Чика Ђорђе се живо сећа и радо прича младићима како се пре 70 и више година данима путо вало конском и воловском запрегом за Београд, Чачак, Шабац или Смедерево, како су каравани ужичких коња с јесењим дотеривали катран, луч и јелове чеброве на крагујевачку пијачу. Иначе овај стогодишњак се сећа, да се по селима, па чак и по крагујевачкој пијачи прошлог века често служило турским рабошем место одређених мера и мерило на оке, а не на килограме.

З.П.

ЈЕДНО КОРИСНО МИШЉЕЊЕ

ЗА ЛЕПШЕ УРЕЂЕЊЕ МАТАРУШКЕ БАЊЕ

Како нам је свима драго, кад оде мо у Матарушку Бању и видимо, ка ко она постепено али стално мења свој изглед и из некада запуштеног и сеоског амбијента, почиње да прераста у једно будуће климатско и бањско лечилиште и излетниште, које ће се по својим лековитим особинама, природним лепотама, приступачности осталим погодностима такми чити са многим, данас већ широм земље, познатим и признатим бањским местима. И пошто се зна са какво малим кредитима се данас располаже за овакве сврхе, онда нам је збиља дужност да изразимо сваку похвалу и признање друговима из управе бање и осталим који им пружају помоћ и подршку и да им пожељимо да упорно и енергично наставе путем којим су пошли.

Желимо им да бања буде што пре ослобођена преосталих слабо одржаваних и ружких зградаца у самом центру, јер кварни њен изглед. Желимо да се што пре изврше још неопходно потребни радови на уређењу неких бујица, уз завршно пошумљавање терена, те да се избегну изливни набујалих потоци и стварања бара — легла комараца. Желимо да се убрзају радови на детаљнијој разради скоро већ решеног генералног урбанистичког плана, јер би се на даље све ствари решавале плански у склопу свих проблема а не партиципално — сваки проблем за себе, без могућности за тачан критеријум чак и у погледу његове приоритетности. Желимо заједно, да се и разни неуједнени и нехигијенички објекти, који су опасали Бању скоро са свих страна разваљени и накривљени пољски кло од (нарочито свињци, кокошарници, зети и ђубришта) уклоне што пре на пристојну даљину, тако да се њихово присуство не само не примети него и не осети.

И још нешто о чему се мора повести рачуна да би се уштедела доцније већа брига и већи трошкови.

На путу од Бање ка железничкој станици израђен је пре четири године врло леп дрвени висећи мост за пешачки саобраћај. Данас би он стајао око 5.000.000 динара. Пошто је уздигнут не баш високо изнад воде то је изложен даноноћним испаравањима и влази, поред осталих штетних утицаја од атмосферских непогода, температурских промена, оптерећења од саобраћаја и развојног дејства гљивица и бактерија које нападају дрво. Зато се такве конструкције морају заштитивати од тога чишћењем четком и премазивањем карболинеумом бар једном, но

боље два пута годишње, што до сада није чињено. Тиме би се на одржавању моста утрошило годишње неких 10 — 20.000 динара али би се век трајања конструкције троструко продужио. Да ли се овај трошак ис-

Ибра. После само једне године њиховог рада, опасност је постала тако очигледна, због рушења десне обале, коју нису могле да заштите ни дебеле старе тополе, да се морало нешто хитно предузети како би се спречила

Воденица на Ибру код Матарушке Бање

плати може свако без муке да израчуна.

А онда друга ствар. Одмах иза извода од моста, као и нешто ниже од њега на левој обали Ибра, на очиглед свих који ту пролазе, вркосно се окрећу точкови две речне воденице на које се навраћа вода Ибра ве штатски подигнутим бранама од коња и плетеног прућем и осигураних каменом. Ово зло које је највећи не пријатељ свих наших долинских река, јер им мења корито и уништава плодно земљиште, треба већ једном да се схвати озбиљно, јер по последњима не заостаје ништа од зла које су нам својевремено наносиле козе.

И заиста је несхватљиво да ова опасност нађе своје уточиште, да не кажем покровитељство, баш на обалама Ибра, пред самом бањом! Можда остављају утисак нечег романтичног и службе као интересантан објекат фотоамањерима, но то нас у овом случају не може задовољити, јер штета коју оне проузрокују далеко је од оваке романтике. Од пре пет година од како су оне — интересантно по чијем одобрењу (?) обезбедили себи место на левој обали Ибра, почиње њихов разоран рад да се одражава на супротној десној обали

огромна штета коју би Бањи причинио Ибар променом свога корита. Тако је на иницијативу неких људи који су, ма да им то није била струка, схватили сву озбиљност ситуације и опасности која угрожава добар део Бање израђено неколико обало брана од дрвених шпикова, те је тиме задржано даље разарање и одношење обале, бар на на угроженијем делу. Да ови радови нису изведени претежно на добровољној бази њихова вредност би премашила и вредност самих воденица. А ако се томе дода и штета од однетог земљишта и трошкови одржавања ових напера, јасно је шта треба да се учини.

А воденице и даље стоје на својим местима пркосећи свакој рачуници, техничким правилима и прописима и здравом разуму. Да ли ће још дуго тако бити?

Надајмо се да ће агилност и упорност људи из садашње управе бање, уз помоћ народне власти и Хидротехничког одеља у Краљеву као и грађевинског инспектора срезати успети да однесу победу и на овом подручју а да се воденицама обезбеди место у музеју.

Инж. Рад. МАНОЈЛОВИЋ

ЛОВ И РИБОЛОВ

Одржане су конференције за избор повереника

Недавно су у свим селима на територији ловачког друштва Краљево одржане конференције за избор повереника лова.

На овим конференцијама поред избора повереника лова расправљало се и о проблемима веома важним за рад друштва. Перспективни планови развоја ловне привреде, закупањина за ловишта и стање корисне и штетне дивљачи у ловиштима били су главне теме о којима се приликом добијених корисних послужити приликом састављања планова отстрела за наредну ловну сезону.

Поред истакнутих успеха нарочито напољу узгоја фазанске дивљачи и уништавања штеточина, осуђене су и негативне појаве које коче срећније прилика у ловиштима. Била је појава бесправног лова, недозвољеног пуштања керова за време лова, а такође и несавесног односа ловаца према дивљачи. Посебан проблем су лица која поседују дозволе за држање оружја а на разне начине покушавају да лове иако по закону на то немају права. Конференције су донеле одговарајуће закључке које треба да онемогуће овакве и сличне појаве.

Лов на зеца почиње 5. октобра

На основу Закона о лову НРС и Правилника о извршењу лова на зеца — лов на зеца почиње 5. октобра т. године.

Појава гуларемиде код зечева у извесним срезовима на територији НР Србије довела је у питање отстрел зечева у овој години. Ловачки савез НРС благовремено је скренуо пажњу свим ловачким органи-

цијама да изврше отстреле зечева и испитају да ли исти болују од туларемиде.

Срећки ловачки савез у Краљеву одмах је приступио извршењу овог задатка, те је уз сарадњу Института за научна истраживања у ловству ФНРЈ и ветеринарске службе изврши отстрел зечева у свим ловиштима. Том приликом констатовано је

Са недавног излета у Врби

да зечеви у нашим ловиштима не болују од туларемиде. Због тога се расписало Државног секретаријата за пољопривреду и шумарство о при-

временој забрани лова на зеца на основу на наша ловишта с обзиром да су код нас предузете благовремено све потребне мере и испитано здравствено стање зечева.

ОБАВЕШТЕЊЕ

Обавештавају се сва ловачка друштва и ловци на територији среза Краљево да су у смислу Правилника о извршењу лова на зеца отспрел истих врши на следећи начин:

- у лов на зеца може се ићи у групи од најмање пет ловаца;
- у лов на зеца може се ићи искључиво недељом и државним празницима;
- у једном лову сваки ловац има права да отстрели само једног зечева;
- у лов на зеца може се ићи браќирцима и птичарима и то у свим ловиштима с обзиром да су иста проглашена мешовитим;
- месец октобар сматра се пробним месецом што значи да ће се у њему вршити осматрања бројног стања зечева, те уколико се установи да бројно стање не задовољава, са отстрелом ће се престати.

КРАТКЕ ВЕСТИ

— Удружење спортских риболоваца у Краљеву у току наредне недеље извршиће лорилубавање. Моравска 50.000 ком. шаранске млађи изкрестилишта у Рибници. Удружење ће такође у мало мрестилиште пустити матице смуђа у циљу порилубавања. То ће бити нов допринос богатству наших вода.

РЕДАК ЈУБИЛЕЈ

50 година редовно посећује Врњачку Бању

Сваки човек носи у себи утиске и сећања на догађаје из прошлости. Склон је да дубоко уздихне при помисли на бескрајну траку плустро вану низом збивања у овом узбуђеном делу југославије двадесетог века.

Таквих неколико уздаха осетили смо ових дана у разговору са 80 годишњом Добрином Чавдаревић, Телобаковић учитељицом у пензији из Београда, иначе ретким рекордером, ако се тим именом може назвати њена јубиларна 50 годишња посета Врњачкој Бањи.

„Била сам још млада и пуна идеала. Мој учитељски позив, кога сам изнад свега волела у првим годинама овог столећа, захтевао је много и много напора. Радило се у школи, радило се у селу у граду, на сваком месту. Осетила сам да побољевам. Обратила сам се лекару, и он ми је на једном парчету хартије написао само две речи: Врњачка Бања. Пут од Куманова био је врло тежак. Па ипак једне јулске вечери 1900. године некако у први сумрак, уморни коњички са којих су звечали прапорци, вукли су иза њих фијакер за којим се дизао облак прашице према котлини испод Гоца. Неколико трошних кућица дуж пута и густо шипрање са свих страна, давали су посебну драг дивљину кроз коју смо пролазили. Пола часа касније нас неколико путника прихватио смо од гостољубивих мештана, који су се исто као и данас грабили о госте само с том разликом што смо прво вече и прву ноћ одлазили били њихови гости, јер нам за јело и преноћиште није ништа наплаћено.

Био је то мој први долазак у Врњачку Бању. Исцрпљена би требало простора да се сликовито прикаже ово наше највеће лечилиште у оно доба, пре педесет осам година. Једеи ресторан, примитивни и неуређени извори, импровизиран и једва заштићен базен за купање, нешто мало нових кућа, неколико радњица и прљава, неуређена пијаца. Наокколо свуда шљиваци и сеоске куће са италијана. Ето, таква је од прилика у сећању остала слика Врњачке Бање из оног доба. Па ипак, нас не колико стотина болесника били смо задовољни, скоро увек сви заједно како на води тако и на шетњи.

После првог лечења осетили смо знатно побољшање и ово се веома позитивно одразило током читаве године.

После првог лечења осетили смо рата 1919. године и после моје тригодишње паузе о посети Врњачкој Бањи, лекари су констатовали чир у 12 пал. преву, камен у жучу, колитис и низ неких стомачних оболења,

Предлагали су операцију. Не! Узвикнула сам.

Пошла сам поново у Врњачку Бању. Те године сам лутајући по околној долини на једно удубљење у стенама где је извирала вода. Проба да сам је и осетила њен кисели укус. О томе сам обавестила тадашњег управника бање који ми је дао раднишце и ја сам на месту где се сада налазе извори хладне киселе воде „Снежник“ подигла прву спомен чесму о своме трошку. Овај датум обедежили смо скромном свечаношћу покрај самог извора, а једна успомена из тога доба је фотографија, коју сам предала Управи бањског лечилишта за музеј. Од тада, редовно сваке године, углавном на завршетку сезоне, посећујем Врњачку Бању. Имам осећај да после лечења у овој бањи, све иде како треба, не осећам већ дуже година никакве болове.

Врњачка Бања после 50 година

од чира и камена у жучу ни трага. Као дугогодишњи посетилац ове бање сматрам да је врло важно почети лечење врњачким минералним водама онда када се први пут болест појави, не чекати компликације. Тада неће бити потребна никаква операција...

Можда би разговор са овом осамдесетогодишњом старицом, која је већ педесет година долазила у Врњачку Бању требао да буде далеко опширнији, али смо то оставили овима, који прикупљају податке за историјат ове бање. На нас је овај разговор са Дарином оставио леп и пријатан утисак.

Б. Р.

ПРЕКО ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА ПРОДАВЦИ НОВИНА

Пет деценија једино занимање

Милиони избачених речи - чика Милован до сада препешачио 16.500 километара само по Краљеву

Најстарији продавац новина у Краљеву је Милован Никетић. Њему је сад шездесета, а новине продаје од своје дванаесте године. Продаје их још од 1910. године, када није било ни „Зане“ пруте, него се сатима чекало на поштанска кола, којима запрету од Крушевца и скоро трчећи разносиле се новине по Краљеву. Он је продајући пре више од четрдесет година улазио многе који су као деца, а данас као старији Краљевчани узимали новине. Холајући градом дневно и препешачио десет и више километара, јер је требало ићи у сваку кафану, у сваку радњу, обити велики број кућа са краја на крај Краљева. Чика Милован је од своје нараније младости до своје дубоке старости, по киши или магли, по јулским врелинама извикивао милионе речи са насловних страна листова. Он је са својих скоро педесет година продајући новине градом обišао Краљево око 50.000 пута, пропешачио је преко 16.500 километара, нешто више него да је прешао Европу са краја на крај.

кода Томић који је по годинама старији од свога „долера“, али који продаје новине по граду од 1919. године. И Никола данас крепко и брзо иде градом са пуном торбом новина и разних часописа и листова и са Милованом годинама од 4 часа изјутра сачекује возове, а од зоре, па често и по водне разноси читаоцима новине по граду.

„Десило нам се — кажу он и — да продајући новине уочи нове године осванемо по кафанама разносећи и дружајући читаоцима новогодишње бројеве“.

И ако обојица са преко 120 година живота и десетине хиљада пређених километара, рекли су нам пре неки дан:

— „Не мењамо занимање до краја, јер нам је то најомиљенији посао у животу. За пензију има времена, још смо „млади“. Продајући новине обојица стигнемо да са сваки попричамо и на време их разнесемо читаоцима. Кад би, се и о нама нешто чуло, захвалили би се својој издржљивости и вољама, које су нас до данас добро служиле“.

За Милованом долази и чика Ни

ПЕТО КОЛО ПРВЕНСТВА КРАЉЕВАЧКОГ
ФУДБАЛСКОГ ПОТСАВЕЗА

СЛОГИ

КРАГУЈЕВАЧКА ЗОНА
ЗА НИЈАНСУ БОЉЕ

Слога — Морава 2:2 (2:2)

ПОБЕДЕ ЛОКОМОТИВЕ ГОЧА БАНА И РАСА

После петог кола Гоч из Врњачке Бање и даље се чврсто држи на челу табеле. То је прави подвиг фудбалера Гоча, који су из пет утакмица освојили свих десет могућих бодова. Додуше, то је резултат и хомогености и уиграности тима који из недеље у недељу игра све боље. Магнохром је високо поражен од Локомотиве и са другог места одбацио се на четврто са истим бројем бодова као Рас и Локомотива, али са нешто слабијом гол разликом. Будућност из Кошарева водила је у 80 минута у Новом Пазару против Раса са 2:0. Победа је била већ у делу,

али фудбал је такав да се мора играти свих 90 минута. Играчи Раса успели су за десет минута да пораз превазиру у победу од 3:2. Редак подвиг, без обзира што су гости читавог тога утакмице били бољи и надмоћнији тим. Локални дерби у Рашкој, после слабе утакмице, завршио се победом Бана, док утакмице у Јарчуку и Баљевцу нису одигране. После четвртог кола Текстилац из Новог Пазара одустао је од такмичења (1). Разлог је финансијске природе, а како се преносе гласови због празне благине можда ће доћи и до растурања клуба.

1. (1) Г о ч	5 5 0 0 14: 3 10
2. (3) Р а с	5 3 1 1 18: 6 7
3. (4) Локомотива	5 3 1 1 15: 6 7
4. (2) Магнохром	5 3 1 1 14:13 7
5. (5) Младост	4 1 1 0 11: 7 5
6. (6) Б а н е	5 2 1 2 14:12 5
7. (8) Ц. Звезда	5 1 1 3 6:16 3
8. (9) Будућност	5 1 1 3 11:22 3
9. (10) Рудар	4 1 2 1 8: 7 2
10. (11) Ватрогас	5 1 0 4 6:17 2
11. (12) Хајдук	4 0 1 3 5:11 1

Резултати првог кола првог разреда. Краљево: Магнохром — Локомотива 2:6; Нови Пазар: Рас — Будућност 3:2; Матарушка Бања: Црвена Звезда — Гоч 0:1; Јарчужак: Хајдук — Младост (утакмица одложена за 16 новембар) Баљевац: Рудар — Текстилац (утакмица није одиграна јер је Текстилац напустио такмичење) Рашка: Бане — Ватрогасца 2:0.

Црвена звезда се жалила

Црвена Звезда...0. Гоч...1
За ову утакмицу владало је лично интересовање. Међутим, сама утакмица протекла је у неспортском духу и грубој игри коју су форсирали домаћи и чија је жртва био Јевтић, који је после грубог старта Се ницића морао да напусти игру средином првог полувремена. У том делу игре дошло је до спорног гола Црвене Звезде који судија Поповић није

протестовали, али судија је дао знак да се игра настави. Иначе судија Поповић био је удаљен од места догађаја свега 7—8 метара. Ово је још више заоштрило и онако напету атмосферу на терену, тако да су поједини играчи ишли на човека а не на лопту. У 74 минути после једине на око безбавне ситуације, лопта је окрзнула домаћег играча Сеничића и поред изненађеног голмана уштала се у мрежу. То је био једини гол који је донео победу Гочу.

Све у свему једна неразна и расртана утакмица. Код гостију нарочито су се истакли голман Миленковић халф линија и полутка Сотировић, а код домаћих халф линија.

Судија Поповић успео је да утакмицу одржи у својим рукама и да спречи још грубу игру.

По завршеној утакмици Црвена Звезда најавила је жалбу због непризнатог гола.

Б. Р.

ПРВЕНСТВО ДРУГОГ РАЗРЕДА КРАЉЕВАЧКОГ ФУДБАЛСКОГ ПОТСАВЕЗА

АУТСАЈДЕРИ СУ ОПАСНИ

Оштре, праве првенствене утакмице, негде и грубе — то је карактеристика четвртог кола првенства у обе групе другог разреда КФП које је донело и неколико изненађења. Карађорђе је поражен и прво место на табели уступио је Морави која је у Шумарицама успела да освоји оба бода у прљавој и грубој игри. Радник и Занатлија су поделили бодове док је Ласта у обостраној слабој у-

такмици високо поразила ЧСК са 6:0. У другој групи, последњи на табели Рајовац натерао је Борца у Адранима да се бори за један бод. Они са зачеља као да су се тргли. И претпоследњи са табеле Морави из Мрсаја направиле је подвиг у Врби победом од 2:1. Младост и Напредак, после победе у Доњем Грачацу, односно Жичи, направиле су велики скок на табели. Са петог и шестог места попили су се на друго и треће место, један бод мање од водехер Борца.

Резултати IV кола I групе: Карађорђе — Гружа 0:1; Витковица: Ласта — ЧСК 6:0; Чибуковац: Напредак — Пролетер 6:2; Шумарица: Шумарица — Морави 2:3; Ушће: Радник — Занатлија 2:2.

Занатлија — Карађорђе; Чибуковац: Напредак — Ласта; Чукојевац: ЧСК — Радник; Сирча: Морави — Пролетер; Витановац: Гружа — Шумарица.

Карађорђе — Гружа 0:1 — Само прво полувреме припадо је Карађорђу, али неефикасност нападних играча домаћих сводила се на жалове комбинације до шеснаестерца гостију. У другом делу гости су били бољи тим, ишли су на прву лопту и користили брзу крилу. Заслужено су победили. Најбољи играч Карађорђа, центар фор искључен је због грубе игре.

Резултати четвртог кола II групе: Напредак — Расина 4:2; Лађевци: Ц. Застава — Полет 0:1; Адрани: Борац — Рајовац 2:2; Врба: Мл. Борац — Морави (М) 1:2; Опданићи: Младост — Жича 5:3.

БОКСЕРИ БЕЗ СРЕДСТАВА

У овој сезони љубитељи бокса нису имали су прилике да на нашем рингу виде боксера Београда Скопља и др. Ово је већим делом резултат залагања појединих чланова Управе клуба који су се залажили да уз многе тежкоће оживе ову грану спорта у нашем граду.

У првој половини ове године на иницијативу неколико старијих и активних љубитеља ове вештине и уз

помоћ Савеза спортова, формиран је Бокс клуб „Младост“. Сакупљено је нешто средстава и старих реквизита, направљен ринг, и почело се. Већ први мечеви су најавили да боксери имају добру екипу. Публика је видела лепих мечева. Екипа домаћих боксера је била на прагу да постане члан Друге лиге, али на мечу у Приштини судије су одузеле победу гостима тако да их је то стајало Друге лиге. Екипа је била састављена од добрих боксера. Били су на окупу скоро и сви „старици“ који су по звани широм Србије, али све је било за кратко.

Време је захлађено. Просторија за тренинг боксера нема. Средстава такође. Један од старих боксерских радника, сада економ клуба, Слободан Дамњановић, упитан шта је са боксом, одговорио је:

— Боксера имамо довољно. На окупу су сви добри боксери, а имамо и појачање. Почели смо да гради-мо просторију за тренинг. Недостаје нам још око 60.000 динара па да најактуелније питање од како постоји бокс у нашем граду буде решен. До завршетка просторије, тренира где ко стигне, неорганизовано, па не можемо очекивати ни неке успехе, а уколико би их било то би претстављало пријатно изненађење — завршио је Дамњановић.

Боксерима пристоји првенствено такмичење екипа Потсавета. Оно треба ускоро да почне.

Стање у коме се клуб налази лоше је и ничему добром не води па би требало нешто учинити да ова спортска грана не ниште на са српског спортова нашег града. Уколико меродавни нешто предузму можемо се ускоро надати новим победама боксера.

Изгубљени бодови на свом терену: Карађорђе

Радник — Занатлија 2:2 Прилично нервозна и на моменте узбуђива утакмица у којој надмоћнији играчи домаћег тима нису успели да скорије предност свог терена.

Табела после четвртог кола

1. Морави (2)	4 3 1 0 20: 4 7
2. Карађорђе (1)	4 3 0 1 12: 4 6
3. Занатлија (3)	4 2 2 0 12: 6 6
4. Радник (4)	4 2 1 1 12: 9 5
5. Гружа (6)	4 1 2 1 3: 3 4
6. Напредак (7)	4 1 2 1 11:13 4
7. Пролетер (5)	4 2 0 2 7:10 4
8. Ласта (8)	4 1 1 2 12:10 3
9. ЧСК (9)	4 0 1 3 1:23 1
10. Шумарица (10)	4 0 0 4 4:12 0

Распоред утакмица V кола прве групе другог разреда: Краљево:

Ц. Застава — Полет 0:1 (0:0) — Док је прво полувреме протекло у равноправној игри, у другом делу гости су били бољи и успели су да постигну један гол који им је донео победу.

Табела II групе после четвртог кола

1. Борац (1)	4 2 2 0 9: 5 6
2. Младост (5)	4 2 1 1 18: 8 5
3. Напредак (6)	4 2 1 1 13: 7 5
4. Жича (2)	4 2 1 1 10:10 5
5. Полет (7)	4 2 1 1 7: 8 5
6. Мл. Борац (3)	4 2 0 2 11: 8 4
7. Ц. Застава (4)	4 2 0 2 6: 8 4
8. Морави (9)	4 1 1 2 4: 7 3
9. Расина (8)	4 1 0 3 8:18 2
10. Рајовац (10)	4 0 1 3 8:15 1

Распоред утакмица петог кола II групе II разреда. Мрсај: Морави — Младост; Обрва: Рајовац — Млади Борац; Ратина: Полет — Борац; Ново Село: Расина — Црвена Застава; Жича: Жича — Напредак.

Р. ИЛИЋ

Шесто коло 5 октобра 1958 год.

Локомотива — Рудар
Текстилац — Ватрогасца
Бане — Хајдук
Гоч — Рас
Младост — Магнохром
Будућност — Црвена Звезда

Све утакмице које се играју у недељу по подне почињу у 15 часова.

Жртва грубе игре: Јевтић (Гоч)

је признао, јер под његовом судском слободном уверењу, лопта није прешла гол линију. Домаћи играчи су

МАЛИ ОГЛАСИ

НЕВАЖЕЋИМ оглашава изгубљено сведочанство о завршеној стручној продуженој школи ученика у приредби. — Мирјана Станковић Краљево.

Мењам двособни стан са засебним дворништем и баштом од 4 ара за једнособни стан у Краљево.

В. Луковић — Рибница, М. Андрића бр. 6.

ЗАХВАЉУЈЕМ се Владиславу Маричићу, магационеру Земљорадничке задруге у Жичи који ми је вратио нађени новац и документа. — Миодраг Грбовић из Краљева.

ПРОДАЈЕМ кућу са великим плацем, један стан одмах уседље.

Милутин Јаснић

Краљево Карађорђева број 54

ЖИВОМ СОДОМ подвизав ми је излог радње у току ноћи 29 септембра. Добро награђујем онога, ко ми покаже и докаже учиниоца истог дела.

Грујица Дробњановић

фризер звани „Мајор“

УПРАВА СРЕСКЕ ПОШТЕ ИЗ КРАЉЕВА

ОБАВЕШТАВА

Сва привредна предузећа, радње, установе и грађане са територије града Краљева и насеља Рибнице, да ће пријаве за увођење телефона на новој аутоматској телефонској централни примати до 15 октобра 1958 године.

Установе, предузећа и радње уколико желе увођење телефона, дужне су из сопствених средстава да набаве телефонске апарате.

Управа Среске поште Краљево

УПРАВНИ ОДБОР ВЕТЕРИНАРСКЕ СТАНИЦЕ САМАИЛА

расписује:

КОНКУРС

за попуњавање места ВЕТЕРИНАРА.

УСЛОВИ: Ветеринарски факултет са или без праксе. Плата по Уредби и проценат од зараде Стан обезбеђен, како за самца тако и за фамилијарне.

Молбе са описом досадашње службе, биографијом и осталим документима доставити НОО-е Самаяла, у року од 15 дана од дана објаве конкурса.

УПРАВНИ ОДБОР ВЕТЕРИНАРСКЕ ЗАДРУГЕ САМАИЛА

Комисија за конкурсе „ГВОЖЂАР“ трговинског предузећа металом и гвођђарском робом на велико — Краљево, расписује

КОНКУРС

За стипендирање 3 ученика-це 4-те године Економске средње школе.

УСЛОВИ: у обзир за давање стипендије долазе само одлични ученици-це и врло добри.

Кандидати треба да донесу молбу са следећим документима:

— сведочанство или препис о завршеној 3-тој години Економске средње школе,

— потврду да нису стипендијисти друге установе или организације и

— мишљење — препоруку школског комитета НО.

Рок за подношење молбе је 5 дана од дана изласка овог конкурса.

НОВОСТИ

БОКС — У недељу поподне у 18 часова на кошаркашком стадиону Младост из Краљева састаје се у пријатељском мечу са Синђелићем из Ниша, прваком Нишког боксерског потсавета.

КРАЉЕВО: — ФК Младост промениће име на својој редовној годишњој скупштини. Према неким предлозима чланова клуба, нов назив вероватно биће Крила армије или Мла да крила, што ће скупштина одлучити.

ЈАРЧУЈАК: — На молбу ФК Хајдука одложена је фудбалска утакмица Хајдук — Младост која је требала да се одигра прошле недеље, јер је већина играча Хајдука са својим школама отишла на екскурзију. Утакмица ће се одиграти на крају је сењег дела првенства.

КРАЉЕВО: — Због физичког напада на судију играч ФК Хајдука, Мирко Гавриловић кажњен је са годину ипо дана забране играња.